

една пусула до Директора Самуила въ Куручешме, за да ме приеме за квартирантинъ въ това училище, както бѣхъ приети и другитѣ ученици на число около 150 души въ стаитѣ, дѣто имаше и особенни опрѣдѣлени стаи, въ които живѣяхъ Директора и другитѣ учители. И наистина Директора, защото, който ме заведе, бѣше едно познато лице изъ Фенеръ, ме гуди въ най-голѣмата и свѣтла стая надъ морето, въ която живѣяхъ 8 души. Не би било излишно да споменѣ тукъ за облѣклото на мъжъетѣ и женитѣ, което заварихъ, че носяхъ въ Цариградъ: Н. П. Въобще благороднитѣ и богатитѣ (защото рѣдко се срѣщахъ мѣстни жители да носятъ Френски дрѣхы) носяхъ дълги антерий, надъ тѣхъ дълги джубета (бинииши) съ широки рѣкави и единъ каржмски или фанариотски калпакъ съ каржмска башъ кожа, кждѣ главата, толкозъ широкъ, колкото да се събира главата, въ срѣдата валчестъ, а на горѣ кждѣ върха пакъ се свива и на върха кадифе или друга материя. Тѣзи калпацы отъ сетнѣ, когато се увѣдохъ френскитѣ дрѣхы, служаха за лъжичници, а по-младитѣ благородни и аристократи носяхъ копринени шерешета, съ които обвиваха долния фесъ, безъ разлика на другитѣ дрѣхы. Женитѣ и момитѣ трѣбаше да покрижтъ долнитѣ си украшения съ фередже сукнено и главата съ яшмакъ. А срѣдната и долната класа, като сбирщина отъ разни градове изъ Турската империя, си носяше сжщитѣ дрѣхы, които носяхъ въ града имъ или селото имъ, дору отъ сжщитѣ, които прѣтендирвахъ, че сж туземци Цариграждани, защото се удостоили да се оженжтъ за нѣкоя слугина, или кераца отъ Татавна и пр. се познавахъ по говоримия си езикъ на каква народност принадлежжтъ. Тѣ носяхъ салтамарки, гащи, чентени отъ платно повечето черна боя и съ фесъ на главата, а Челебиевцитѣ и коконитѣ най-съ прѣзрително око гледахъ на онѣзи, които носяхъ калпацы и ги наричахъ *пальовулгари* и си прѣд-